

Párt és pártépítés

Szedlák László propagandista módszere

A Nagyüzemi Pártbizottság megbízásából a politikai iskola második évfolyamának a műhely alapszerveiben veszek részt mint propagandista. A szemináriumon 23 dolgozó vesz részt, akik valamennyien a műhely alapszerveinek a tagjai és a gépésznél dolgoznak.

Mielőtt a propagandista megismeri feladatait kaptam, résztvettem egy háromhetes propagandista képző iskolán Veszprémben, ahol

megtanultam, hogyan kell az előadást érthetően és világosan elkészíteni,

és nem utolsó sorban a vitavezetés helyes módszerét sajátítottam el.

Mint már mondtam, az 1953-54-es oktatási év politikai iskola második évfolyamára mint előadó lettem kijelölve. A politikai iskola beindulása alkalmával elég szép számmal vettek részt a hallgatók az előadáson, ugyanis szervezést tartottam a megfontosabbnak — tekintve, hogy az első napokban még nem volt bizalmi — és magam jártam végig a hozzám tartozó elvtársakat, beszéltem velük, három vagy négy elvtársat nem tudtam meglátogatni, mert munkaidőnk lényegesen eltér egymástól.

Az első előadásomat az útmutató alapján készítettem el, ezt kiegészítettem azzal, hogy ismerve az elvtársak körülmé-

nyeit, segítségüket kértem barátságos együttműködésre.

Kihangsúlyoztam azt, hogy a politikai foglalkozás olyan legyen nálunk, mint két elvtárs barátságos beszélgetése.

Ezt a módszert sikerült is mind a mai napig a foglalkozáson megtartani.

Az előadásom elkészítésénél, mondtam, az útmutatóra támaszkodtam, különböző kérdések tárgyalásánál szakmunkákat olvasgattam, hogy a hallgatókkal minél alaposabban ismertessem azt a kérdést, amiről szó van. Gondosan ügyelek arra, hogy az előadásom ne legyen unalmas és gyakran olyan részekről is beszélek, ami a könyvben nincs, de a tárgyhoz tartozik.

Az a tapasztalatom, hogy az ilyen előadásokkal a hallgatók figyelmét sikerült lekötöni.

Több alkalommal megkérdeztem a hallgatókat az előadás után, hogy érthető volt-e számukra az oktatási anyag, megértették-e a foglalkozást, nem volt-e unalmas. A felelet mindig kedvező volt.

Mindennek ellenére a létszám körül meglehetősen sok baj van. Rendszeres, hogy a hallgatók fele jelenik meg az előadáson. Ennek oka az, hogy a hiányzók az oktatás napján délutános műszakot teljesítenek. Ezért a műhely alapszervezetének titkára, Vati Mihály elvtárs felé olyan javaslatot tettem, hogy ezeket az elv-

társakat tegyük át a bányamezők foglalkozásaira, ahol úgy is három szakban tartják meg a foglalkozást.

Való az, hogy a foglalkozás nálunk igen nívós, többször felvetődik olyan elméleti kérdés, amire csak alapos felkészülés után tudunk választ adni.

S nem egy alkalommal fordult elő, hogy az oktatás résztvevői hamarabb helyes választ adtak a kérdésre, mint maga az előadó.

A politikai iskola hallgatói közül kiválik Dénes Mihály elvtárs, aki rendszeresen hozzászólásaival emeli a foglalkozás szintjét. Nagy hasznát vesszük id. Halasi József tudásának, aki régi kommunista és sokat átad nekünk a tapasztalataiból. Vicsina László elvtárs, a bizalmi, mind a hozzászólásokban, mind a szervezésben kitűnik, erősen vitaképes. Igen jó előmenetelt ér el Kovári István elvtárs is.

Általában a mi foglalkozásunkat jónak tartják a bányánál és ezért a jövőben is az lesz a célom, hogy az oktatási anyagot röviden, világosan, a legegyszerűbb ember részére is, érthető nyelven adjam elő, mert így továbbra is együtt tudom tartani a politikai iskola hallgatóit és azt a tudást, amit én kaptam, át tudom adni nekik.

Szedlák László.

Újtási iskola

(Hatodik közlemény)

Előző folytatásunkban azoknak az újtásoknak díjazásáról beszéltünk, amelynek pénzben közvetlenül ki nem fejlezhető népgazdasági eredménye. Járó újtások díjazásának folyósítását magyarázunk meg.

Az ilyen újtásoknál is a határozatot követő 8 napon belül ki kell fizetni a 200 forintnál nem nagyobb összegű újtási díjat, teljes egészében, feltéve, hogy az újtás az elfogadástól számított egy éven belül megvalósításra kerül.

Ha azonban 200 forintnál nagyobb a megállapított díj, akkor annak 25 százalékát, de 200 forintnál semmi esetre sem többet — kell kifizetni, az elfogadástól számított 8 nap alatt, feltéve, hogy az újtás 1 év alatt megvalósításra kerül.

Amennyiben azután az újtást bevezeti az üzem, utána két hétre a már kifizetett 200 forintot a megállapított díjazás 50 százalékára kell kiegészíteni.

A még fennmaradó másik 50 százalékot, vagyis a díj teljes egészét három hónapon belül akkor kell kifizetni, amikor a gyakorlati tapasztalatok alapján az újtástól várt népgazdasági eredmény már bekövetkezett.

Például egy 500 forintos összegű díjazásnál a határozatkör fizetünk 200 forintot az újtás megvalósítása után 2 héten belül még 50 forintot s ezzel az egész díj 50 százaléka, tehát a fele ki lesz fizetve. A másik felét pedig 3 hónapon belül egy összegben folyósítjuk az üzem igazolása után.

Országos jelentőségű újtás elfogadása esetén az első díjrészt 5000 forintig felemelhető. Az újtás országos jelentőségét azonban az illetékes miniszter és az Országos Találmányi Hivatal (OTH) elnöke állapítja meg.

Ha az újtás nagyjelentőségű, de hosszabb kísérletezést igényel, az illetékes miniszter javaslatára az OTH a valószínű újtási díj 10 százalékáig terjedő előleget folyósíthat az újtó részére, amely az újtási díjból majd levonásba kerül. Ha az újtás megvalósítása az újtó hibáján kívül elmarad, az előleget nem kell visszafizetni.

Ha az újtás az elfogadástól számított egy éven belül nem valósítható meg, díjrésztet nem szabad kifizetni.

Nagyjelentőségű újtás elfoga-

dása után az OTH a várható díjazásnak legfeljebb 25 százalékát kifizeti, ha az a vállalat véleménye szerint az elfogadástól számított öt éven belül megvalósítható és ezt a véleményt az illetékes miniszter is elfogadja.

Ugyancsak legfeljebb huszonöt százalékot kap díjelőleget az OTH útján az újtó olyan nagyjelentőségű újtásnál, amelynek a népgazdasági eredménye a megvalósítástól számított egy éven belül előreláthatóan nem állapítható meg, de a vállalat igazolja, hogy öt éven belül megállapítható lesz és ezt a véleményt az illetékes miniszter is magáévá teszi. Ha az újtás népgazdasági eredménye a megvalósítástól számított három év eltelté után sem állapítható meg, a díj hátralévő részét az összes körülmények mérlegelésével kell megállapítani, figyelembe véve a már kifizetett 25 százalékos díjrésztet is.

A helytelenül kifizetett újtási díj visszafizetendő az esetben, ha az újtó rosszhiszeműsége megállapítható. Más lapra tartozik azután a helytelen kifizetést okozó személy felelőssége.

A díj kifizetésekor sokszor kérelemmel szennvednek, mert a vállalatoknak a veszprémi Banktól kell igényelniük a pénzt és természetesen meg kell várni, míg azt átutalják. Ezután is kérjük a díj kifizetésekor váró újtók türelmét és megértését, hogy az esetleges késedelem nem rajtuk múlik.

Pénzügyi vonalon ezt a rend-

szert írják elő és ehhez alkalmazkodniuk kell a vállalatoknak is, nekünk is és az újtóknak is.

Az újtási díjat mindig az a vállalat köteles kifizetni, amelyik az újtást megvalósítja.

Például egy újtási javaslat elfogadása alapján megrendel a Szénbánya Vállalat a Bányagépgyártó Vállalatnál egy gépet, amely bányaművelési célokat szolgál.

Itt — noha a Bányagépgyár a kivitelező — a Szénbánya Vállalat illetékes a díj folyósítására, mert az ő megrendelésére valósult meg az újtás, tehát így a lényegében a Szénbánya Vállalat a megvalósító.

Azt mondtuk az előbb, hogy az újtási díjat mindig a megvalósító vállalat köteles fizetni. Most hozzátesszük még, hogy abban az esetben is a megvalósító Vállalat fizeti a díjat, ha a népgazdasági eredmény nem nála mutatkozik. De ilyen esetben joga van 8 napon belül áthárítani az illetékes vállalatra a díj megtérítését.

Példaképpen esetleg a bányagépgyártónak volna egy olyan újtása, amely a szénbányának hajtana kimutatható hasznot. Itt a díjat az előírt határidő alatt a Bányagépgyár köteles fizetni, de joga van azt az újtás elfogadásától számított 8 napon belül áthárítani az illetékes szénbánya vállalatra.

Ha az újtási díj áthárítása bármely okból nem lehetséges, az újtási díjat az Országos Találmányi Hivatal téríti meg a kifizető vállalatnak. **Izer János**

Jogos kérései vannak az Erőmű vezetőségének

Levelet kaptunk Supka Kálmán elvtársától, az erőmű igazgatójától, amelyben Supka elvtárs fölvet egy pár jogos kérdést.

Supka elvtárs több levelet mellékelte az iráshoz, egyik ez év október 29-én kelt, amelyben felhívják a gépészeti osztály figyelmét, hogy a kazánház oldala mellett és a bejárat lépcsőjén elhurzódó ólomkábel el kell földelni. Ez a kábel a lépcsőnél fel van szakadva és az ott közlekedőkre veszélyt jelent, ezért a gépészeknek a munkavédelem szem előtt tartásával ezt feltétlenül ki kell javítani, s a kábel földelni kell. Feltétlenül egyetértünk Supka

elvtárral, a harmadik hűtőtorony hibáiért is, valamint a transzformátor egyenlőtlen terhelésével. Azonban nem tudunk egyetérteni abban, hogy a szarjtóból kijövő víz az Erőmű kéményét veszélyezteti, mert a hegek óta vízzel tisztított hűtőcsövek lefolyása sem használ a kéménynek.

Mindennek ellenére Supka elvtárs jogos hiányosságokat vet fel a vállalat vezetői és megbízottai felé és ezeket a hiányosságokat a legsürgősebben az üzemek menetének biztosítása, s a dolgozók testi épségének megóvása érdekében ki kell javítani.

Miért nem sztahanovista Oszvári József

Nemrégiben írtunk arról a rossz káderpolitikáról, ami az üzemünkben folyik. Megírtuk, hogy Nochtta János várj elment tőlünk, mert annak ellenére, hogy egy egész éven keresztül sztahanovista szinten felül teljesített, nem kapták meg a sztahanovista jelvényt.

Ugyanez az eset ismétlődik meg most Oszvári József és brigádjá körül. Az Oszvári brigád 21 tagból áll.

ők végzik a legnehezebb munkát,

állandóan falaznak. A Ferenc-mezőn valami baj történik, akkor azt mondják majd, az Oszvári brigád megcsinálja, ha elvégezték azt a munkát, amit a heti terv szerint végre kell hajtani, akkor még utána szelni is küldik.

Oszváriék szó nélkül megcsinálnak mindent, mert szeretnek dolgozni.

Nemrégén járt lent Haracska elvtárs, Vass elvtárs és Kasza mérnök kíséretében a Bányában és azt mondták az Oszvári brigádnak, hogy a munkájukkal igen meg vannak elégedve.

De, ha olyan nagy a meglepetés, akkor joggal kérdezhajjuk, hogy miért nem kapják meg a sztahanovista címet.

Mutatott Oszvári elvtárs nekünk egy írást. Khol Antal Ferenc-mezei üzemfőnök aláírásával, amely szerint 1952 szeptemberében a brigád átlag százaléka 167, októberben 162, novemberben 179, és decemberben 168 százalék volt.

Most joggal kérdezhajjuk, négy hónap ilyen átlagteljesítmény után az Oszvári brigád miért nem kapta meg a sztahanovista címet.

Ebben az évben sem rosszabb a

brigád teljesítménye és mégis valahol elakad a sztahanovista cím kitüntetése. Egyes felelőtlen elemek úgy látszik nem törődnek azzal, hogy elveszik 21 egy ember munkakedvét azzal, hogy az őket jogosan megillető sztahanovista oklevél kiadását meggátolják, nem törődnek azzal, hogy a kádert, a jó bányászt elidegenítik a bányától és Nochtta József sorsára akarják juttatni.

Az a javaslatunk a vállalat vezetősége felé, hogy vizsgálja meg alaposan az Oszvári brigád ügyét, nézze meg.

miért nem juthat a régen megérdemelt sztahanovista kitüntetéshez

ez a brigád. Miért van az, hogy csak a munka nehezét hártják rájuk, de a kitüntetésből nem kapnak részt, nem kapják meg a megérdemelt jutalmat.

Kis Károly elvtárs a Szabad Népban foglalkozott nemrégiben a káderekkel való helyes bánásmódról. Nos, az a mód, ahogy mi bánunk az Oszvári brigáddal, ahogy mi kezeljük az Oszvári brigád sztahanovistá, címene elintézését, az nem Kiss Károly elvtárs cikkének szellemében történik. Eppen ezért ezt a h b át sürgősen ki kell javítani.

meg kell nézni, hogy nem e az ellenség az, aki akadályozza Oszváriék jogos érdemeinek elismerését,

és haladéktalanul segíteni kell azon, hogy Oszváriék tulajdonába jussanak ezeknek a rég megérdemelt címek, és hogy továbbra is a régi lelkesedéssel véghezvigyék a munkájukat, abban a tudatban, hogy a párt és a kormány nem feledkezik meg a munkájukat becsületesen végző dolgozókról.

Több segítséget vár a Társadalmi Tanács

A legutóbbi bányász ujságban cikk jelent meg, a társadalmi tanács vállalatokkal kapcsolatban. A társadalmi tanácsot meg választották, ehhez kíván a szerkesztőség jó munkát. A társadalmi tanács nevében megköszönjük a szerkesztőség jókívánosságát.

Mindent megteszünk, hogy munkánkat jól végezzük. A jó munkához az üzem dolgozóinak segítségét kérjük, támogassanak bennünket, hogy munkánkat eredményesen tudjuk végezni.

Munkánk legfontosabb feladata, a beteglátogatás, az albetegek leleplezése, ugyanakkor segítünk a hosszú betegségben lévő dolgozókon. A betegellenőrzésben társadalmi munkában vagy segítséget kapunk Patonai Józsefné elvtársnőtól, Kelemen József, Gombás László, id. György János és még nagyon sok elvtársától, akik állandóan látogatják a beteg dolgozókat. Ennek az eredményes munkának köszönhető, hogy 40.000 forintot kaptunk vissza a központtól, az

1953 évre, amelynek egy részét a hosszú betegségben fekvő dolgozók között fogjuk kiosztani. Figyelembe vevve a családi körülményt, dűltetésre fordított ebből a pénzből és az orvosi rendelő hiányosságait is pótoljuk és nem utolsó sorban a Társadalmi Tanács legjobb dolgozóinak könyvjutalmakat adunk.

Az eredmények mellett vannak hiányosságok, mert vannak olyan dolgozók, akik egyáltalán nem akarják segíteni a munkánkat. Ide tartozik dr. Bárdosi üzemi orvos is, aki nem tartotta érdemesnek, hogy a társadalmi tanács választáson részt vegyen, pedig ott olyan problémákat vetettek fel a dolgozók, amelyeket az ő munkájában is fel lehetne használni. Jó lenne, ha Bárdosi elvtárs szorosabba fogná a kapcsolatot a társadalmi tanáccsal és együtt dolgozna velünk. Meg vagyok róla győződve, hogy a közös munka alapján munkánkat eredményesebbé tudnánk tenni.

Nyíró János
T. T. titkár.

Üzemeink versenye

